

qua te excusare soles, caritatem tacere faciat; ne minus flamma luciscat^a illius, sed 782—796? fulgeat in cartulis, quae in corde perpetualiter incensa ardet.

Vadens vade Deo miserante cum omni prosperitate.

Videat te oculus meus, antequam moriar, non semel, sed saepius. Donante Deo
5 semper in aeternum valeas.

58.

Alcvinus, ut discipulus quidam sibi inimicus in pristinam amicitiam redeat, postulat.
782—796?

Cod. S fol. 177'—178'.

Edd. F 156, J 48. — Migne col. 479.

10

CARISSIMO IN CHRISTI CARITATE FILIO SALUTEM.

Obsecro, ut solite pietatis dilectione has paternae devotionis litterulas legere digneris¹. Cur, dulcissime fili, contumeliam dissensionis nostrae in aures palatinas mittere voluisti? Ecce ibi sonat: 'Quid nos sperare debemus de illorum amicitia, qui nec inter se ipsos fidem vel concordiam servare potuerunt'? Magis haec potest esse
15 confusio quam laudatio, desperatio fidei nostrae quam confirmatio causae tuae. Et qua fronte reprehendere poteris eum, quem totiens laudare solebas? Scio, quod tibi ira tua iusta videtur; quia haec est natura humani furoris, ut haec quidquid agit vel dicit iustum sibi esse videtur. Irascimini et nolite peccare, id est nolite permanere Ps. 4, 5. in ira. Concessit quod naturae est; tulit quod culpae est. Idcirco et apostolus ait:
20 'Sol non occidat super iracundiam^a vestram'. Sepe melior est defensor quam accusator; Eph. 4, 26. quia ille ad^b pacem defendit, iste ad discordiam accusat. Nec in mea diffido causa, licet in presentia regis² ventiletur. Testis est mihi renium scrutator, quam fideliter Ps. 7, 10. te semper amavi, et quam bene cupivi de fratre tuo, quem video te plus carnaliter amasse, quam patrem spiritaliter, licet ille de me superbae egisset. Testis est mihi
25 domnus rex de Iese^c causa^d, an illius pietas prius alterum nominaret, an ego precarer. Et non erubescerem de ambabus^e accusationibus in illius sanctissima praesentia diiudicari, si non confunderemur de dissensionis nota. Quod vero te nesciente perrexi, necessitas hoc fecit, non voluntas.

Quare oblitus fuisti, fili mi, quomodo cum lacrimis et inclinata^f cervice te pro
30 pace et concordia, pro Christi amore praecatus sum, cuius debitor es omni homini etiam non rogatus. Et si fratrem tuum occidissem, utique ob Christi praeceptum ignoscere debuisses: quanto magis, dum nihil ei nocui, sed omnino benefeci. Et ob hoc benefactum in illum inimicus factus es amico tuo. Nec tibi plus est in regeneratione sancti Spiritus fratris^g quam mihi. Et si in prima mansisset generatione, ex
35 qua orta est discordia inter carissimas personas; et in qua plus illum amas, quam me, nec tibi nec mihi esset frater.

Revertere, revertere, licet non pro meo, sed pro illius amore, qui cum inimici essemus, reconciliavit nos Deo in sanguine suo. Sit ille nobis nunc mediator ad Col. 1, 20. pacem, qui fuit ante mediator ad vitam. Si has humilitatis meae preces dura mente

40

^a) luciscatur H.

58. ^a) iracundiam S. ^b) ad scripsit Frobenius pro et S. ^c) rex de Iese S; an de Iesse id est David? J. Dei esse scripsit Frobenius. ^d) causam correctum est in causa in S. ^e) ambubus S.

^f) inclinato S. ^g) fratris corr. in fratres S.

1) Eidem fortasse discipulo infenso scripsit Alc. versus, quos edidi Poet. Carol. I, 243 n. XXII.

45 2) Caroli Magni, in cuius aula Alcvinus etiam nunc versatus esse videtur.